

ПЕРМАКУЛЬТУРА ЯК АЛЬТЕРНАТИВНА СИСТЕМА ВЕДЕННЯ ЗЕМЛЕРОБСТВА

О.О. Ласло, кандидат
сільськогосподарських наук, доцент
Полтавська державна аграрна академія
oksana.laslo@mail.ru

Екологічна криза сьогодення дає зрозуміти людству, що ми перейшли усі допустимі межі і стоїмо над прірвою. Адже наша планета уже не може самовідновлюватися при постійному забрудненні навколишнього середовища і постійно зростаючою чисельністю населення.

Чи існують альтернативні способи ведення землеробства, окрім монокультурного, який нині переважає на наших полях? Нині органічне (природне) землеробство набуває актуальності. Це означає, що люди усе частіше починають замислюватися про якість продуктів харчування. Природне землеробство – це творчий процес і філософія співпраці з Природою, а не боротьба з нею. Це філософія, що передбачає довготривале й помірковане спостереження, а не довготривала і непоміркована фізична праця. Це філософія, що передбачає необхідність прийняття у розрахунок усіх функцій, що притаманні рослинам і тваринам, замість одностороннього уявлення про них [1].

Такий вид землеробської діяльності носить назву «пермакультура» (перманентне, стійке, постійне, самодостатнє) [2]. Метою даного виду альтернативного землеробства є пошук ланки, що об'єднує усі суперечливі теорії і поняття в одне ціле, так як це відбувається у природі. Цією ланкою є розуміння екологічних законів та законів землеробства.

Тільки повне уявлення загальної картини ґрунтового середовища у взаємодії із силами природи (космічної і земної енергії) може бути об'єднуючим фактором прибічників окремих напрямів ведення альтернативного землеробства і сільського господарства [1].

Якщо порівняти природні екосистеми із агроекосистемами, то останні знаходяться у жахливому стані, адже поля потребують постійного обробітку, удобрення, прополювання, знищення шкідників і хвороб, тоді як природні екосистеми не потребують нічого окрім сонця, дощу і гірської породи, з якої вони створюють собі ґрунт. Основна ідея пермакультури, якраз і полягає у створенні екосистеми із поживних рослин [3].

Якби у лісі росли тільки поживні рослини, то урожай перевищив би збір з пшеничного поля [2]. Пермакультура передбачає використання усіх альтернативних систем ведення землеробства і сільського господарства – біодинамічне, органічне і його різновиди, з використанням гумусних препаратів (гумату), із залученням дощових черв'яків (вермикультури, отримання біогумусу за допомогою компостних каліфорнійських черв'яків), із застосуванням сидератів (виращування рослин на зелене добриво), мульчі (органічної і неорганічної), ЕМ-біотехнології (з використанням мікробних препаратів), а також інших методів, що виключають використання мінеральних добрив, ГМ технологій і глибоке переорювання ґрунту [1].

Отже, головними принципами пермакультури є: взаємодія усіх елементів між собою, багатофункціональність, раціональне й ефективне використання енергії (робота з видами енергії, що самовідновлюються), використання природних ресурсів та інтенсивне використання систем на малих площах з метою отримання екологічно безпечної сільськогосподарської продукції.

Література

1. The Permaculture Way, Graham Bell, Harper Collins, 1992.
2. Towards Holistic Agriculture, R. W. Widdowson, Pergamon, 1987. – 187 p.
3. Introduction to Permaculture, Bill Mollison, Tagari, 1991. – 198 p.